

**Wymogi Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa
dotyczące tekstów przeznaczonych do publikacji**

1. Teksty w postaci elektronicznej prosimy przysyłać na adres redakcji:

tmhzk@tmhzk.krakow.pl

2. Decyzję o przyjęciu tekstu do druku podejmuje Komitet Redakcyjny po zapoznaniu się z treścią oraz materiałem ilustracyjnym, na podstawie opinii recenzentów.

3. Nie przyjmuje się do druku tekstów publikowanych w innych wydawnictwach.

4. Dotyczy „Rocznika Krakowskiego”:

■ Objętość tekstu wraz przypisami i bibliografią nie powinna przekraczać 33 stron znormalizowanych (1,5 a.a., czyli 60 000 znaków ze spacjami) + ilustracje (do 15, w uzasadnionych przypadkach możliwe zwiększenie – lub zmniejszenie – liczby ilustracji po uzgodnieniu z sekretarzem redakcji).

■ Do artykułu należy dołączyć:

- afiliację autora (jeśli autor nie jest związany z żadną instytucją, podajemy miejscowość),
- abstrakt o objętości 400–700 znaków (krótka charakterystyka zawartości)
- słowa kluczowe – maksymalnie 5–7 słów lub fraz,
- streszczenie w języku polskim (1000–1800 znaków),
- bibliografię zgodną z zaleceniami POL-Index (obowiązkowo wszystkie przywołane w tekście źródła oryginalne, monografie, prace zbiorowe i artykuły z czasopism; opcjonalnie pozostałe dane bibliograficzne),
- krótką notę o autorze (300–500 znaków).

5. Autor przekazuje tekst w wersji elektronicznej w systemie Microsoft Word

Tekst główny – czcionka Times New Roman 12 pkt., interlinia 1,5

Przypisy powinny być umieszczane jako odsyłacze u dołu strony (Footnotes), czcionka Times New Roman, 10 pkt., interlinia 1,5.

Tekst nie powinien być formatowany, np. przez użycie odmiennych rodzajów czcionek.

Kursywa powinna być stosowana do zapisów tytułów w tekście głównym (tekstów, obrazów, rzeźb itp.) i w opisach bibliograficznych. Zaznaczenia wymagają jedynie kolejne akapity (dodatkowym Enterem).

6. Dołączone do tekstu ilustracje, takie jak: zdjęcia, rysunki, mapy, tabele, wykresy, powinny być dostarczone w formie wydruków oraz na CD (zdjęcia i mapy – .jpg, .tif; tabele – Word;

rysunki, wykresy – .eps); należy zaznaczyć w tekście, gdzie mają się znaleźć ilustracje, wykresy i tabele.

Skany zdjęć należy wykonywać w naturalnej wielkości (bez skalowania) w rozdzielczości co najmniej 300 dpi; skanowanie zdjęć kolorowych należy wykonywać w trybie CMYK; skanowanie zdjęć czarno-białych należy wykonywać w skalach szarości; zdjęcia cyfrowe w formacie nie mniejszym niż 2560 x 1920 pikseli; pliki powinny być opisane w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację.

7. Należy podać miejsce przechowywania oryginału i jego sygnaturę (przy reprodukcjach) lub imię i nazwisko autora zdjęcia – w celu zamieszczenia tych danych w wykazie ilustracji oraz uzyskania przez Towarzystwo (w określonych prawem autorskim przypadkach) zgody na publikację; zgodę na publikację ilustracji powinien uzyskać autor tekstu.

8. Zapis cytatów: w cudzysłowie, antykwą (bez względu na język i długość przytoczenia); cudzysłowy wewnętrzne: « »

W cytatach z akt staropolskich należy zmodernizować pisownię i interpunkcję przy zachowaniu specyficznych form języka zgodnie z zapisami *Instrukcji wydawniczej dla źródeł średniowiecznych* (Kraków 1925) i *Instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych od XVI do połowy XIX w.* (pod red. Kazimierza Lepszego, Wrocław 1953).

Cytaty obcojęzyczne należy podawać w oryginale, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się zamieszczenie tłumaczenia tekstu w przypisie.

9. Prosimy o konsekwentne stosowanie skrótów w całym tekście, zgodnie z zasadami przyjętymi w polskiej ortografii. Tu uwaga szczegółowa: nazw Świętego Ducha i Świętego Krzyża nie skracamy, zawsze stosujemy pełny zapis.

W przypadku stosowania skrótu tytułu, nazwy własnej etc. należy podać go przy pierwszym cytowaniu w pełnej wersji, z zaznaczeniem: (dalej:), a następnie stosować podany skrót.

W cytatach skrócenia zaznaczamy trzykropkiem ([Wstaw→Symbol], a nie trzema kropkami) w nawiasie kwadratowym [...]

10. Półpauzy i dywizy

– Prosimy stosować tylko jedną długość pauzy, tzn. półpauzę (–).

– Zakresy od–do (również przybliżone) zapisujemy pełnymi liczbami z półpauzą bez spacji (światła), np. 1988–1989 (nie: 1988–89, 1988-1989), dwudziestu–trzydziestu; ze spacjami, jeśli zapis jest rozbudowany, np.: w dniach 7 lipca 1898 – 13 sierpnia 1899.

– Wtrącenia zaznaczamy także półpauzami.

– Dywizy (-) stosujemy tylko w złożeniach (np. biało-czerwony) i w nazwiskach złożonych / podwójnych (np. Drucki-Lubecki, Małas-Straszakowa).

Uwagi szczególne dotyczące zapisu bibliograficznego w PRZYPISACH:

■ imię i nazwisko autora tekstu/publikacji/wydawcy źródła – po raz pierwszy pełne imię, w następnych przywołaniach tylko inicjał (jeśli kilka pozycji tego samego autora, to pełne imię przy każdej pozycji powoływanej po raz pierwszy); podobnie w przypadku nazwisk autorów opracowań i wyborów, tłumaczy, redaktorów; w odniesieniu do prac zbiorowych podajemy trzy pierwsze nazwiska + ew. „i in.”, jeśli jest ich więcej, podobnie w przypadku nazwisk autorów opr., tłumaczy i redaktorów;

■ tytuły tekstów drukowanych, zarówno artykułów w czasopiśmie, jak i tytułów książek, rozdziałów etc. – kursywą;

tytuły tekstów w maszynopisie bądź rękopisie – antykwą i w cudzysłowie;

■ tytuły czasopism – antykwą, w cudzysłowie (tzw. dół-góra): „Rocznik Krakowski”, „Z otchłani wieków”

■ wydawnictwa ciągłe wielotomowe – kursywą, jak tytuły publikacji jednorazowych, np. *Polski słownik biograficzny* (ale skrót przy kolejnych powołaniach: PSB), *Katalog zabytków sztuki w Polsce*

■ stosujemy zapis: „Kalendarz Krakowski Józefa Czecha”, 1889, s. ...

■ tytuły serii wydawniczych (umieszczamy po tytule) – antykwą, poszczególne wyrazy wielką literą, z wyjątkiem spójników i przyimków; nr/tom - oddzielony przecinkiem: *Materiały do Dziejów Sztuki Sakralnej...*; Biblioteka Krakowska, nr ; *Acta Actorum*, t.; *Monumenta Poloniae Historica*, t. ; *Fontes Cracovienses*, nr

■ w wypadku czasopism stosuje się 2 opcje podawania roku i nru:

gazety codzienne, tygodniki, miesięczniki, kwartalniki – tytuł, rok wydania, nr||z., strona(y)
„Czas”, 1910, nr 53, s. 17

roczniki – tytuł, R. lub T. nr, dwukropek, spacja, rok wydania, s.

„Rocznik Krakowski”, (gdy w tytule jest słowo rocznik, nie piszemy R.) T. 73: 2007, s. 153
i n.

„Krzysztofor”, T. 26: 2009, s. 134

■ zgodnie z coraz powszechniejszym zwyczajem nry czasopism i roczników – cyframi arabskimi, także nry tomów serii wydawniczych i publikacji wielotomowych, przy czym: Autor, *Tytuł*, nr tomu, miejsce i rok wydania, strona(y) – gdy każdy tom w innym roku

■ przy pozycjach powoływanych po raz kolejny notacja łacińska:

op.cit., idem, eadem, ibidem, passim – antykwą

■ zasada skracania zapisu bibliograficznego przy pozycjach powoływanych po raz kolejny: inicjał imienia oraz nazwisko autora, *Początkowa część tytułu* (lub *Cały tytuł* – jeśli krótki), op.cit., s. (bez podania strony, jeśli powołuje się ogólnie daną pozycję)

■ jeśli przypis odnosi się do wydania obcojęzycznego, miejsce wydania i resztę opisu zawsze podajemy w brzmieniu oryginalnym (czyli np. ed., transl., trad. par, hrsg von, chapt., vol., B. [Band], itd.)

■ przypisy powołujące się na materiały z Internetu:

– jeśli są to teksty autorskie, należy oprócz nazwiska autora i tytułu podać datę i źródło internetowe; w wypadku korzystania ze stron internetowych podajemy ich adresy wraz z datą ostatniej wizyty na danej stronie (bez hiperłączy | linków), np.:

www.itkb.nysa.pl/itkb.htm; www.oss.wroc.pl/biuletyn/ebib14/sliwinska.html

– długi adres strony internetowej (np. trzywersowy), skracamy za pomocą strony goo.gl/; czyli w opisie źródła podajemy adres strony głównej portalu, na którym zamieszczono artykuł, i skrócony link z datą dostępu; przykładowo następujący link:

<http://audycje.tokfm.pl/podcast/Rozmowa-z-austriackim-pisarzem-dziennikarzem-i-tlumaczem-literatury-polskiej-Martinem-Pollackiem/35475>, po skróceniu opisujemy tak: audycje.tokfm.pl, goo.gl/zoVSnm, dostęp: 20.09.2017

Przykładowe PRZYPISY:

1 Kazimierz Radwański, *Budowle drewniane odkryte pod poziomami romańskimi kościoła św. Wojciecha w Krakowie*, „Materiały Archeologiczne”, T. 11: 1970, s. 7–23.

5 K. Radwański, *Budowle drewniane*, op.cit., s. 18.

3 Michał Rożek, *Przewodnik po zabytkach i kulturze Krakowa*, Warszawa–Kraków 1993, s. 395.

4 Ibidem, s. 9.

37 M. Kornecki, *Drewniany kościół*, op.cit., s. 14 i 16; Stanisław Tomkowicz, *Powiat krakowski*,

„Teki Grona Konserwatorów Galicji Zachodniej”, T. 2: 1906, s. 138.

44 Z. Ameisenowa, *Les principaux manuscrits à peintures de la Bibliothèque Jagellonienne de Cracovie*, „Bulletin de la Société Française de reproductions de manuscrits à peintures”,

T. 17: 1933, s. 73–84; eadem, *Kodeks*, s. 33–44; wątki alegoryczne opracował natomiast K. Estreicher, *Miniatury*, op.cit., s. 210–235.

1 Stanisław Wyspiański, *Rapsody. Hymny. Wiersze*, w: idem, *Dzieła zebrane*, t. 11, Kraków 1961, s. 176.

2 Ibidem, s. 155.

6 S. Wyspiański, *Rapsody*, op.cit., s. 54, 57.

9 Stanisław Wyspiański, *Listy do Lucjana Rydla*, cz. 1, w: idem, *Listy zebrane*, t. 2, Kraków 1979, s. 327.

1 Janina Bieniarzówna, *Schylek świetności*, w: *Dzieje Krakowa*, t. 2: *Kraków w wiekach XVI–XVIII*, red. Janina Bieniarzówna, Jan Małecki, Józef Mitkowski, Kraków 1984, s. 251. [wielu autorów jednego tomu]

ale:

9 Jerzy Wyrozumski, *Kraków do schyłku wieków średnich*, *Dzieje Krakowa*, t. 1, red. Janina Bieniarzówna, Jan Małecki, Kraków 1992, s. 84, 117. [jeden autor całego tomu]

1 *Rejestry gospód w Krakowie z lat 1632 i 1649*, wyd. Kamila Follprecht, *Fontes Cracovienses* nr 11, Kraków 2005, s. 48.

Rękopisy:

Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, Kadaster miasta Krakowa z wieku XIX, XVIII, XVII zebrał i napisał Karo I Richter, 1862, rkps 413.

Biblioteka Jagiellońska, Wypisy Żegoty Paulego, rkps 5546, t. 1, k. 59-60.

Rękopis archiwalny: podajemy nazwę archiwum (można wprowadzić skrót, dla krakowskiego Archiwum zawsze ANK), nazwę zespołu, sygnaturę, nr stron/kart:

Archiwum Narodowe w Krakowie, Archiwum Młynowskie Chodkiewiczów, sygn. AMCh 1122, s. 20.

ANK, Akta miasta Krakowa, rkps 453, s. 20.

Układ bibliografii:

■ Obowiązuje porządek alfabetyczny;

– jeśli bibliografia jest podzielona tematycznie, to w obrębie całości

– w szeregowaniu alfabetycznym tytułów obcojęzycznych nie uwzględniamy rodzajników (np. The, A, Der)

- jeśli z jakichś przyczyn wybieramy porządek chronologiczny, należy to zaznaczyć.
- Powtarzające się nazwiska w kolejnych zapisach (dzieła tego samego autora) zastępujemy znakiem: —, (długa pauza i przecinek)
- Opis bibliograficzny kończymy kropką
- Zwracamy uwagę, że zapis w **bibliografii** różni się nieco od zapisu w przypisach:
 - w wykazie literatury zapisujemy najpierw nazwisko, potem imię autora / autorów;
 - nie stosujemy powołań op.cit., idem, itp.
 - w przypadku tekstów zamieszczonych w publikacjach zbiorowych, artykułów w periodykach bądź rozdziałów książek nie podajemy zakresu stron